

JAARVERSLAG 2024

Stichting Jeannette Noël Huis
Dantestraat 202
1102 ZR Amsterdam

INTRODUCTIE

Het Jeannette Noëlhuis is een Catholic Worker leefgemeenschap in Amsterdam Zuidoost waar al ruim vijfendertig jaar gelovigen met een pacifistisch-anarchistische inslag samenwonen met ongedocumenteerde vluchtelingen en migranten van over de hele wereld. In dit jaarverslag geven we u een inkijkje in hoe het jaar 2024 bij ons is verlopen, in cijfers en met voorbeelden en verhalen.

GASTVRIJHEID

Kort: In 2024 woonden er vijftien of zestien mensen zonder dak en papieren bij ons. Er logeerden ruim honderd mensen bij ons.

Iets uitgebreider:

Uit het logboek blijkt dat er ruim honderd mensen bij ons logeerden: oud huisgenoten, oud ASF-ers (jonge Duitsers die een jaar vrijwillig hun talenten, liefde en inzet met ons deelden), vrienden en familie, veel mensen die even een dak boven hun hoofd nodig hadden en politieke activisten. Een aantal kwam uit Colombia om hier te pleiten voor een eind aan de mijnbouw. Kamaran Othman uit het autonome Kurdische gebied in Iraq logeerde bij ons om uit handen van de Minister van Buitenlandse Zaken Caspar Veldkamp namens Community Peace Teams de Human Rights Tulip in ontvangst te nemen. In zijn toespraak kraakte Kamaran kritische noten over de steun van Nederland en andere NAVO landen aan de anti Koerdische krachten in Bagdad en Ankara. In het Noëlhuis realiseerden wij ons hoe ongelooflijk geprivilegieerd ons actie voeren in de Nederlandse context is.

Een aantal van de mensen die 'even een nachtje onderdak nodig hadden' bleven langere tijd. Een moeder met twee kinderen wist werk te vinden als lerares en woont nu op zichzelf. Ibrahim was jong en kwetsbaar en Elianne regelde dat hij weer naar school kon. Thomas en Michael kwamen met hun bundeltjes 's ochtends ontbijten en zochten overdag naar werk en gingen 's

avonds weer naar hun slaapplekken buiten. We deelden in Michael's blijdschap toen zijn vrouw in West Afrika een gezonde dochter ter wereld bracht. Ook nu hij werk gevonden heeft, blijft hij buiten slapen, hoewel zelfs op een ochtend zijn schoenen waren gestolen. Onze weggeefspullenkast bood uitkomst bij vervangend schoeisel. Hij blijft buiten slapen want zo spaart hij de huur van een matras uit en kan hij zijn gezinnetje beter steunen. Maar als Margriet & Milos, Merle of Nikki ergens anders logeren, dan mag Michael in hun bed slapen of in een kamer die even leeg staat voordat er een nieuwe mens komt.

Toen het herfst werd, maakten Nikki en Frits voor Michael en Thomas met een touw tussen twee bomen, een zeil en stro op de aarde een onderkomen à la de Vredes Aktie Kampjes

bij de kruisraketbasis Woensdrecht in de 1980-er jaren. Maar zij gaven de voorkeur aan hun eigen slaapplekjes. Onze oud-huisgenoten Jasser en Esmeralda vroegen of Abdul, een jonge, vriendelijke Marokkaanse bokser, voor een weekendje in de logeerkamer mocht. Het bleek dat hij daarna dakloos zou zijn en zo waren we blij dit onderkomen aan Abdul aan te kunnen bieden. Hij is niet altijd in Amsterdam, maar als hij er is, slaapt hij in het stro en neemt hij de tv kamer min of meer in beslag, vergeet hij dat hij om 23 uur het huis dient te verlaten en belt hij vaak luid met familie en vrienden, maar hij is zo ontwapenend lief!

Ilmira ontfermde zich over een oude dakloze heer uit Nigeria. Voor één nachtje. Hij verschool zich daarna soms als een verstekeling onder dekens in de tv kamer. En na verloop van tijd bleek hij niet zo aardig voor vrouwen. In het logboek staat 'Segun is vertrokken'. Maar zijn spullen niet'. Anton, een bedelaar met een Sinti & Roma achtergrond, bedelde onder het afdakje van de Islamitische buurtwinkel. Ilmira zei dat ze geen geld had, maar dat hij wel kon komen douchen en eten. Toen hij de tweede keer kwam douchen, was hij herboren, echt een ander mens! De keer daarop bracht hij Iwan mee, die een nog woestere baard had. Er werd door huisgenoten een beetje gemopperd over de toestand van de douches als ze klaar waren. Toen ze daarop werden gewezen en hen gevraagd werd de douches zo achter te laten dat iedereen juist zou denken 'ah, fijn, schone en opgeruimde douches want Anton en Iwan komen!', moesten ze lachen. Ze begrepen het. Kort daarop zijn ze als zo velen als blaadjes verder gedwarreld en hebben we ze niet meer gezien.

Toen het begin 2024 sneeuwde trof Gerard een aardige wat oudere Amsterdamse mevrouw, die we sinds de zomer 2023 niet meer hadden gezien, 's ochtends slapend aan op zijn deurmat in het trappenhuis omringd door al haar spulletjes. Ze kon daarna een paar dagen op de bank bij Gerard slapen. Wij besloten dat zij tot IJsheiligen, half mei, mocht blijven. Dan was er geen nachtvorst meer en kon ze weer buiten slapen. Sommigen vonden dat zij *part of the family* kon worden omdat ze, hoewel ze als Nederlandse recht heeft op opvang, daar niet in past. Anderen vonden het opvang bieden aan een al jarenlang dakloze Nederlandse, waarmee regelmatig lastig te overleggen bleek een grote uitdaging. Het compromis werd IJsheiligen 2025. Maar toen we haar in de herfst vertelden dat ze naar een ander kamertje moest verhuizen, weigerde ze dat en koos ervoor om haar heil weer elders te zoeken. We zijn blij dat ze nu regelmatig binnen waait om een wasje te draaien en te kijken of er iets van haar gading tussen de voedseldonaties is.

In een van de Korrels Zout staat een interview met Tatenda. Hij houdt dapper zijn hoofd boven water met soms aan het eind van de maand een beetje steun van ons. Hij vierde zijn verjaardag bij ons en hield een ode aan het huis.

En dan is er ook nog de gastvrijheid aan mensen die echt bij ons komen wonen! Dat is wat lastiger in cijfers te vangen omdat mensen over het nieuwe jaar heen leven en alleen in het logboek komen als ze komen of gaan. Maar de schrijver van dit jaarverslag meent 15 of 16 mensen te tellen die met een eigen kamer deel uitmaken van de gemeenschap.

Eden ging naar Ter Apel, Elisabeth & haar zoontje Precious verhuisden naar een rijksopvang toen ze daar recht op kregen door de papieren van Precious. Tasha en Jayden kregen een

appartementje in Enschede. Het Colombiaanse gezin besloot in Spanje hun heil te zoeken en ze kwamen er behouden en ongezien aan.

Elvis uit Sierra Leone nam zijn intrek bij ons en het duurde even voordat hij begreep wat voor gemeenschap we zijn. Hussein & Iffat kwamen. Iffat spreekt goed Engels en de verhalen over haar jeugd, over hoe het is om in een van de meest vrouw onvriendelijke landen vrouw te zijn, over haar ontsnapping en vlucht naar hier, zijn indrukwekkend.

Naast al deze gastvrijheid die *in* ons logboek terecht is gekomen, biedt ook huisgenoot Adama aan vele landgenoten gastvrijheid en onderdak in zijn eigen kamer.

En dan is er ook nog de gastvrijheid waar met name onze Maria heel goed in is. Maria regelt (bijna) gratis toegang voor Artis, de Keukenhof, Amsterdam Lookout en andere leuke dingen en bezoekt heel trouw oud huisgenoten. Maar ook anderen van ons gaan graag eens naar de open dag van de nationale opera & ballet, besluiten spontaan tot een filmavond in de thuisbioscoop of om naar het strand te gaan, organiseren een bezoek aan het Anne Frank huis of een workshop wilgen manden weven.

Ishmaelah is een van de mannen die we af en toe kunnen steunen als het precair wordt. Hij vertelde dat hij was ontslagen en nog 80 uur loon tegoed had. Een telefoontje van ons was voldoende voor de baas om hem dat alsnog uit te betalen + een deel van de fooienpot.

Verder uit het logboek:

Ibrahim en Megan beginnen met school en Kamila begint vandaag op de middelbare school.

Maria, Romana en Megan gingen naar Artis en het was 'haar best day ever!'.

Nikki sprokkelde stemmen bij Nederlanders, deed de stemwijzer met huisgenoten en stemde wat Jose, Lucero, Tasha en Ilmira wilden bij de Europese verkiezingen.

Ikardy komt op bezoek en danst in de keuken.

Ook voor onze oud huisgenoot Adel konden we iets betekenen. Hij weigerde voor Hamas actief te worden, moest vluchten en kwam in 2005 bij ons wonen. Hij ging ten onder in de eindeloze procedure en besloot in 2006 via de tunnels in de Sinaï woestijn terug te keren. Toen begon de ellende pas goed. Maar ook de vreugde van een gezin. Na door Hamas gemarteld te zijn, mocht hij rond 2019 toch naar het ziekenhuis in Caïro en besloot niet meer terug te gaan. Na vele pushbacks naar Turkije lukte het hem in Griekenland asiel te krijgen. Wij hebben eerst geprobeerd hem te helpen om zijn vrouw en vier kinderen uit Gaza te krijgen. Toen kwam de oorlog. Nu kunnen we dankzij alle mensen die ons steunen, af en toe een beetje helpen dat ze niet kopje onder gaan in die hel.

Dick geeft bij ons Nederlandse les en nodigde de hele gemeenschap uit voor een feestelijke maaltijd ter ere van zijn 70ste verjaardag in restaurant Beautiful Mess. Het was erg leuk om Dick's gezin en Quaker vrienden te ontmoeten en in een echt restaurant te eten: een onvergetelijk avondje uit voor iedereen!

En *last but not least*, ook in 2024 waren we een week lang welkom in Dopersduin in Schoorl met het hele huis en vele oud-huisgenotes en hun kinderen!

GEMEENSCHAP

Kort: We waren in 2024 gezegend met een groep van zo'n 8 tot 10 mensen die zich primair inzetten voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Iets uitgebreider:

Merle had gevraagd of ze voor drie maanden mocht komen. Later hoorden we dat ze eigenlijk al voor ons had gekozen op basis van onderzoek en van wat ze over ons gehoord had. De realiteit viel niet tegen en na drie maanden vroeg ze om verlenging met nog eens drie maanden en deelde toen tijdens de retraite bij de broeders in de abdij van Egmond in januari 2024 dat ze graag bij ons wortel zou willen schieten & bloeien. Dat verheugde ons zeer en zo vierden we afgelopen zomer Merle's dertigste verjaardag uitbundig als gemeenschap en met vrienden en vriendinnen uit eerdere hoofdstukken van haar leven.

Merle ging sinds haar tienertijd elk jaar naar Taizé en zocht naar een levenswijze voor de overige 51 weken van het jaar die daarmee in harmonie was. Toen Merle in 2024 met Nikki, Sofie en Ida naar Taizé ging, bleek dat ze die levenswijze met ons gevonden had.

Terwijl wij pogingen doen de wereld te redden, ademt Ilmira sinds 2018 rustige gastvrijheid in het hart van het huis. Bij dilemma's met bijvoorbeeld vrouw onvriendelijke kerels of corona maatregelen is het een zegen als Ilmira haar rustige, barmhartige door de islam gevormde licht

erop laat schijnen. En Ilmira begrijpt misschien het best van ons allen wat solidaire gastvrijheid is. Was zij nu een gast in nood of essentieel onderdeel van de gemeenschap? In februari 2024 polsten we of zij meer deel wilde uitmaken van de gemeenschap. In het gesprek dat volgde, zei Ilmira: “ik was een afgesneden boekje bloemen in het water. Nu voel ik weer aarde”.

En sinds de inval van Rusland in Oekraïne is Ilmira ook politiek actief geworden. Ze sprak tijdens de demonstraties bij het Russische gasbedrijf op het Museumplein en gezusterlijk met een Oekraïense bij de demonstraties op het Spui en probeerde via sociale media in Rusland haar landgenoten een andere kijk op de oorlog en het regime te geven. Hiervoor werd ze door het Openbaar Ministerie in St Petersburg aangeklaagd en haar Russische Facebook account (VKontakte) werd tot zwijgen gebracht. Maar via Telegram gaat Ilmira rustig door om oorlog & regime in een ander daglicht te stellen. Ook begon Ilmira gevluchte Russen en Russinnen die her en der in onze AZC's eenzaam hun procedure afwachten (nadat ze Rusland ontvlucht zijn vanwege de dienstplicht of vanwege hun kritiek op het regime of vanwege hun seksuele geaardheid) bijeen te brengen rond het vuur in de tuin, rond maaltijden in huis, door samen demonstraties bij de Russische ambassade en op de Dam te organiseren, door samen aan andere demonstraties deel te nemen of samen naar een boeklancering in Boekhandel Pegasus of een documentaire over [Alexandra Skochilenko](#) in LAB101 te gaan. Uit de nabespreking komt dan actie voort.

Het was geweldig om 's avonds laat de keuken in te komen en daar vier mooie mensen aan te treffen die hun verhaal delen nadat ze samen een bijeenkomst met [Ilja Jashin](#) in de Waalse kerk hadden bijgewoond. Een jonge vrouw vertelt hoe ze met andere vrije geesten actie tegen de onderdrukkende sfeer van het Poetin regime ondernam en toen de oorlog begon 'niet anders kon' dan met een bordje op het Rode Plein te gaan staan om de oorlog te veroordelen. Toen de politie later naar haar ouderlijk huis

kwam, kon ze ternauwernood ontsnappen en naar Georgië uitwijken. Op haar zeventiende! Ook de andere drie in de keuken die nacht, ja, de hele groep die Ilmira samenweeft, zulke mooie mensen! Zo zonde dat Rusland die allemaal kwijt raakt.

Als gemeenschap bieden we nu ook af en toe gastvrijheid aan Russen om even het anti homo geweld of de eindeloze monotone in de AZC's te ontvluchten en we schrijven brieven aan de IND die mensen meenemen naar hun interview en vieren daarna met hen als iemand een verblijfsvergunning krijgt en een nieuw leven kan opbouwen.

Ilmira met Ilja Jashin (rechts) en mede activisten Yoeri en Kirill

Ilmira hield ook namens de gemeenschap een korte toelichting bij de collecte die in de Dominicus voor ons werd gehouden en bleek na de dienst de eerste Moslima die in de Dominicus brood had uitgedeeld. Ilmira sprak ook in de Amstelkerk ... kortom, lang leve Ilmira!

Tijdens een maandagavond vergadering waarbij we de kook- en schoonmaakbeurten verdelen en klagen over niet afgewassen pannen, verdwenen eten en vieze wc's, deelde Miloš het heugelijke nieuws dat hij Margriet ten huwelijk had gevraagd. Op 14 september was het dan zo ver en maakten we er samen een heel mooi feest van waarbij we hen zegenden en de hoop uitspraken dat het pasgetrouwde stel een zegen voor elkaar, de gemeenschap en de wereld mag zijn. En Margriet heeft in 2024 een opleiding tot mediator succesvol afgerond: beroepsmatig en uit roeping werken aan vrede!

Velen van ons hielpen de [Dorothy Gemeenschap](#) bij het klussen aan hun nieuwe onderkomen en Margriet zit in hun raad van advies.

Wanda en Gerritjan namen 'even' de tienjarige dochter van een oud huisgenoot op in hun gezin met drie kinderen terwijl haar vader in Centrum 45 trauma therapie onderging. Maar het liep anders en zo zorgen ze nog steeds voor G. Een leuk, sterk en ondernemend meisje, maar desalniettemin een hele uitdaging voor haar, Gerritjan en Wanda, hun eigen kinderen en inmiddels ook jeugdzorg.

We vierden Nikki's opname in de Katholieke kerk in de abdij van Egmond en in de herfst haar tijdelijke professie als lid van de Dominicaanse leken orde. Ze kreeg van ons een Dominicaanse taart en een schort met daarop het teken van de Dominicanen en haar Kolibri teken als habijt. Daarnaast studeerde Nikki verder aan haar master ecofeministische theologie.

Jodien van Ark nam afscheid van ons als supervisor. Ze trof ons in 2022 zwaar gehavend aan en liet ons behoorlijk geheeld na twee jaar los. We zijn blij dat Remco Oosterhoff bereid is om ons supervisie te geven.

Onvolprezen Wim Emmelkamp zorgt er met Margriet voor dat onze boekhouding klopt. De leden van het klankbord zijn er voor ons en denken met ons mee en hoewel het taai is per zoom, zijn we blij met de kritische vragen en opmerkingen die Mattias Brand als oud lid van de kerngroep en voorzitter van het bestuur vanuit Zwitserland met ons deelt.

Uit de professie gelofte van Nikki:

Ik beloof de roeping van het prediken na te volgen door mij altijd uit te blijven spreken tegen onrecht, liever in daden dan in woorden. En door niet alleen te spreken vanuit mijn eigen bron, maar vooral door op zoek te blijven naar de stemmen en perspectieven uit de marge, die te vaak niet worden gehoord.

SPIRITUALITEIT

Kort: dit omvat eigenlijk alles wat we doen. En laten. Denken. Uitspreken. Voor ons houden. Hoe we kijken naar de sterren. Naar elkaar.

iets uitgebreider:

Met vreugde -
omdat het ons dagelijks brood betreft
dat in verhoring op ons gebed
door de mensen van buurtbuik met bananendozen vol wordt verzameld
als alle klanten van de biologische winkels verzadigd zijn –
even kijken of er geen schimmel in de over de datum boterham zit
en besluiten of ie in het broodrooster gaat of nog zo gegeten kan worden.

Ondanks een volle te doen lijst
en de verleiding van de droger naast de wasmachine
toch
met vreugde
je was op een rekje hangen.

Als de bel gaat
terwijl je net helemaal opgaat in je bezigheden
bedenken dat het Christus is
en uit de tredmolen stappen om
haar bovenaan de trap te verwelkomen.

De één jaar oude Jayden doet een middagslaapje in de kapel.

Twee of drie keer per dag gaat de bel voor het gezamenlijk gebed in de kapel. Met stilte. Een lied. Het spiegelen aan een heilige. De evangelielezing van de dag. Uitwisseling. Een voorbede. Harmonie bij een lied. Of net niet. Treurnis omdat de liturgie nog zo vol zit van mannelijke & transcendente Godsbeelden, terwijl God ook immanent, vrouwelijk en nog veel meer is.

Eco feminist circles

pionieren

&

Wild church vieringen bij het vuur of elders in de tuin

open staan voor wat de Scheppende ons door de schepping te zeggen heeft.

De uitnodiging tot gebed uit iemands telefoon met prachtige Arabische klanken.

Onze oud huisgenoot Adel die deelt dat zijn vrouw en kinderen in Gaza nog leven dankzij ons gebed en ons smeekt door te blijven bidden.

Een Paasochtend Suhur rond de keukentafel met 11 mensen om 4 uur 's ochtends ...

GETUIGENISSEN

Kort: als je onder ons gemeenschappelijke dak slaapt met mensen met en zonder papieren, getuigt dat van solidariteit, van je verlangen 'Gods wil op aarde te laten geschieden'. Maar onder de rubriek 'getuigenissen' in onze boekhouding rekenen we slapen in je eigen bed niet mee. Het gaat daarbij om buitenshuis te getuigen voor vrede, gerechtigheid en behoud van de schepping. Het was een actief jaar.

We organiseerden en deden mee aan ontelbaar (20? 40?) veel acties waarbij we soms administratief werden verplaatst, in de cel belandden en 129 dagen vanuit de cel de samenleving mochten manen haar koers heilvoller te maken. We ondersteunden onze aangeklaagde mede activisten als ze voor de rechter kwamen en met name Chris gaf zich met hart en ziel om Susan Crane en Susan van der Hijden te steunen in hun Duitse gevangenissen.

Iets uitgebreider:

Onder leiding van Nora zongen we kerstliedjes in het bejaardenhuis en daarna tijdens de avondspits in 'ons' metrostation.

De dresscode voor militairen op de uitnodiging voor de bisschoppelijk nieuwjaarsreceptie stimuleerde Susan tot het maken, neerleggen en zelfs een beetje uitdelen van gebedskaarten met een stukje uit de kersttoespraak van de Paus.

Susan negeerde een bevel om zich bij een Duitse gevangenis te melden om zich enkele maanden later met mede activiste en Catholic Worker Susan Crane bij de poort van Duitse Justiz Vollzugs Anstalt te melden om hun straffen van resp. 129 en 235 dagen gevangenis uit te zitten vanwege burgerlijk verzet.

Zij hadden herhaaldelijk de vliegbasis Büchel betreden om de wet – internationaal (oorlogs) recht, het Non Proliferatie Verdrag, de Duitse grondwet die kernwapens expliciet verbiedt - te handhaven omdat de uitvoerende macht dat nalaat. De rechter keek echter naar lagere wetjes als 'verboden toegang voor onbevoegden' en luisterde aandachtig naar het requisitoir van de Officier van Justitie die de prijs van elk boutje (0,23 cent per stuk) en stukje draad opnoemde dat nodig was voor het herstel van het hek dat de ongestoorde voorbereiding van massavernietiging moet beschermen en veroordeelde Susan en Susan. Dit jaarverslag loopt al helemaal uit de hand, maar er gebeurden mooie dingen met de medegevangenen, met cipers en directie, met militairen op en bij de vliegbasis Büchel.

Susan van der Hijden, Susan Crane en Chris Danowski

Volkermoord op volkermoord

Uit eeuwen Christelijk antisemitisme culminerend in de holocaust ontstond Israël. En nu wordt het Palestijnse volk uitgemoord en verdreven. Het stak ons dat alle onderdelen voor de Israëlische F-35 bommenwerpers via de vliegbasis Woensdrecht naar Israël gingen. We planden een Aswoensdrecht viering op de startbaan om de flow van deze onderdelen symbolisch stil te leggen en te boeten voor onze medeplichtigheid. Twee dagen voor Aswoensdag keken Susan en Frits met stijgende verbazing naar het hoger beroep dat Pax en andere organisaties tegen deze wapenleveranties hadden ingediend. De rechter gaf hen op alle punten gelijk en verbood deze leveranties per direct! Zo bliezen we de actie af en sloten ons aan bij een Aswoensdag viering bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

Nikki en Frits deden mee aan een gebed dat het Christelijk Collectief hield in de lobby van het hoofdkantoor van de Christen Unie totdat de politie ons naar buiten escorteerde. om de aandacht van de CU en via de redelijk goed resonerende media ook 'het kiesvolk' te richten op de eenzijdige kijk van de CU op wat er in het Heilige Land gebeurt: inderdaad, CU, laat alle gijzelaars vrij, die in donkere tunnels onder een bommen regen in Gaza en die zonder vorm van proces eindeloos in Israëlische gevangenissen mishandeld worden. We overhandigden ook boeken van Palestijnse theologen.

Susan deed mee aan de sit in's in het station en Susan en Frits vonden beiden de framing rondom de Tel Aviv Makkabi voetbal rellen zo pijnlijk antisemitisch en het daaropvolgende demonstratieverbod zo fout, dat we beiden met een knoop in de buik voor wat komen zou (wapenstokken? Honden? Traangas? Waterkanon op onvriendelijke stand? Rechtse straatknokkers?) besloten naar de aangekondigde pro Palestina demonstratie op de Dam te gaan. Frits had twee bordjes: STOP GENOCIDE & BRING THEM HOME en de reacties van het publiek op de Dam waren zeer de moeite waard. Susan gaf pit aan de demo door met haar band te drummen. Uiteindelijk werden beiden opgepakt en in het Westelijk Havengebied gedumpt. Toen Susan naar de Dam terug ging om haar fiets te halen, werd ze gearresteerd als herhalingsdader en in het hoofdbureau opgesloten. Haar inbeslaggenomen trommel heeft ze niet meer terug gezien.

Onze Albert staat bijna dagelijks een uur met een bordje 'STOP GENOCIDE' bij de pont, op Amsterdam of Utrecht CS of elders.

Met Christelijk Collectief organiseerden Nikki en Frits een viering op Onnozele Kinderen, 28 december, in en vanuit de Krijtberg. We reflecteerden op de kindermoord waartoe hedendaagse Herodessen in het Heilige Land opdracht geven, lazen de namen en levensbeschrijvingen voor van kinderen die in Gaza vermoord zijn. Na de voorbeden namen we in witte lakentjes gewikkelde poppen van voor het altaar en liepen in stilte door de kooplustige stad naar de Dam. Susan ging voorop, elke zevende stap een doffe 'BOEM' op een trommel slaand. Op de Dam legden we de in witte lakentjes gewikkelde poppen bij de kerstboom en gingen voort met namen en levensbeschrijvingen. Sommigen uit het publiek sloten zich aan en het 18 uur journaal berichtte dat er Christenen zijn die parallellen zien tussen de kindermoord toen en nu.

*Gaza Mothers: [No in nuestro nombre](#),
door Juana Alicia Araiza en Genny Lim*

Behoud van de schepping

Met Christian Climate Action hielden we op de Biddag voor het Gewas een viering die begon bij de Veevoederfabriek in Barneveld om stil te staan bij de kap van oerwoud voor soja. Die soja voedt via veevoerders hier dierenleed en zorgt door de mestoverschotten voor steeds minder biodiversiteit: laten we bidden voor alle gewassen en voor de hele schepping, niet enkel voor de oogst in en rond Barneveld. Daarna liepen we in stilte naar de kerk en toen naar de supermarkt om ook daar te bidden en te reflecteren op de rol van onze theologie en consumptie in de crisis waar we met de hele schepping in zijn beland.

We deden minstens drie keer mee aan de bezetting van de A-12 om de mensen in het erbovenuit torenende Ministerie van Klimaat & Groene Groei en de er naast vergaderende leden van de Tweede Kamer op te roepen de subsidies op fossiele brandstoffen af te schaffen. Bij de tweede keer kreeg Nikki een wapenstok in haar ribben en rode striemen op haar armen en werd zij later aan haar haren voor de Tweede Kamer weggesleept. De derde keer kwamen we ons klankbord lid Lobke tegen – dan wordt het pas echt gezellig! - en lukte het ons om de A-12 kruipdoor sluipdoor op te komen.

Nikki en Frits waren met Kappen met Kolen ook bij Tata Staal en het provinciehuis in Haarlem om te pleiten voor het naleven en handhaven van de milieuvergunningen en afbouw van deze industrie.

In 2024 organiseerden we 3 ecotage picknicks bij het kolenspoor in de haven. Over dat stuk spoor rijden enkel stapvoets kolentreinen. We informeren ProRail zodat er geen gevaar is voor machinist en deelnemers aan de actie. [Steentje voor steentje](#) ondergraven we het kolenspoor tot er uiteindelijk geen kolen trein meer over kan. De eerste picknick in 2024 was op Palmzondag. Staat er niet geschreven: "Mijn Aarde is een huis voor alle schepsels, voor alle soorten, een plek van uitbundige bloei. Maar jullie hebben er een rovershol van gemaakt." Om stil te staan bij onze roofzucht hebben we een deel van het spoor rood gekleurd om onszelf en de wereld te herinneren aan de bloedkolen die eroverheen stromen. Met de steentjes uit het kolenspoor maakten we de havenkant leefbaarder voor flora en fauna. Ook prikten we zakken vol vuilnis uit de havenkant. Bij de tweede picknick was het thema 'Kool tegen kolen'. We hadden een big bag tuinaarde

georganiseerd en maakten daarmee een barricade op het kolenspoor die daarna werd verstevigd met steentjes. Op de barricade werden tal van koolplantjes geplant. Bij de derde Ecotage Picknick kwamen we na aangehouden en afgevoerd te zijn naar het politiebureau terug naar het kolenspoor om het werk af te maken: een hele biels werd ondergraven!

Werden we bij de eerste ecotage picknick in 2023 nog bijna in voorarrest gehouden met zware wetsartikelen, na de derde ecotage picknick liet het Openbaar Ministerie weten ons niet te zullen vervolgen, tenzij een direct betrokkene (ProRail, het Havenbedrijf, de Kolenoverslag) hiertegen bezwaar maakt.

Met deze acties hopen we niet alleen de stroom bloedkolen te stoppen, maar ook onze droom te delen van een wereld waarin we uit liefde voor de bio-diverse planeet vreugdevol met **minder energie en grondstoffen leven**.

Susan deed mee met een demonstratie tegen de uitbreiding van de vliegbasis Leeuwarden en hield na haar vrijlating uit de Duitse gevangenis een speech bij de vliegbasis Nörvenich. Susan zette net als in voorgaande jaren met muziek het Kick Out Zwarte Piet protest kracht bij. Dit jaar met 20 mensen op een dijkje bij de haven van Yrseke terwijl 300 mensen eieren naar hen gooiden ...

Met de diaconie, San Egidio en de Amsterdamse Raad van kerken gaven we de Allerzielenviering vorm om stil te staan bij de migranten en vluchtelingen die onderweg naar Europa aan de hoop gestorven waren. De beste vriend van onze Ibrahim was kort daarvoor bij de oversteek verdrongen. Zijn portret stond op het altaar van de bomvolle Mozes en Aäron. Verder mochten we nog her en der spreken en workshops geven, hadden interessante gesprekken met reformatorische tieners tijdens het protest rond de wapenbeurs in de Ahoy, zetten de maandelijkse Stop de Oorlog wakes op het Spui bij de tweede jaardag van de inval extra luister bij met Ilmira's borsj (traditionele rode bieten soep) en een vuur in de vuurkorf. Karl & mede ASF'er Anne liepen mee in de Stille Omgang.

Tuinieren, bidden en het leven vieren

Kort: we voelen ons gezegend met een balkon dat ademt in de groene binnentuin van ons 400+ huizenblok en met het groene paradijs achter de Urbanuskerk.

Iets langer:

'Zijn' op het grote balkon onder de druif, met de geraniums en fuchsia's, de bomen in de binnentuin en de weidse hemel erboven is voor iedereen een verademing.

Maar scheppend bezig zijn met natuur is ook een zegen. Milos kweekt Sequoias, Albert & Frits zetten 8 wilgjes en 11 Abelen langs de Weespertrekvaart en zorgen voor de bomen die ze in eerdere jaren hebben geplant.

Margriet leidde het werk aan de totaal verwilderde tuinen van twee onderburen en Yemi en Merle bewerkten de tuin van de oude onderbuurbuurvrouw. De nieuwe bovenbuurvrouw had haar appartementje gekocht vanwege de geveltuintjes aan de straatkant die Frits met hulp van velen verzorgt.

In het groene Paradijs achter de kerk begonnen we het jaar met '*rewilding*' door een strook gazon langs de sloot en het metrospoor aan de natuur terug te geven. We vlochten een wilgenheg en pootten daarachter wat toekomstige knotwilgen en ander spul en maaien er niet meer.

De schommelboom, een hele hoge Es, was in een storm iets scheef gewaaid en zou bij een volgende storm op de pastorie terecht kunnen komen. Jia Jia, de dochter van Aiyun en Frits, klom met klimspullen en kettingzaag naar boven en zaagde de vier toppen eruit zodat de boom minder wind vangt en als ze toch omwaait, niet meer op de pastorie terecht komt. Een deel van de enorme

hoeveelheid hout werd gekloofd en ging naar de houtstapel en de takken vormen een meters lange wal voor egels en ringslangen.

Met de Franciscus & Clara parochie en Christian Climate Action gaven we in de tuin de Laudato si dag vorm met bezinning, workshops en een viering, afgerond met soep en wat ieder zo meebrengt rond het vuur.

De vijf Chinese tuinvrouwen zaaiden, wieden, goten, oogstten de groente, de bonen, de aardappelen en pompoenen. Uit Nikki's tuin kwam een record pastinaken oogst. Maar misschien is de grootste oogst toch het in en met de schepping zijn.

DUURZAAMHEID

Kort: We leven duurzaamheid met vreugde en 'loslaten'.

Iets uitgebreider: Sommigen douchen in een uitklapbaar teiltje en hergebruiken het water om de wc mee door te spoelen. Een ander is blij met een compost toilet om geen doorspoelwater te verspillen en met de mensenmest na compostering de tuin te verrijken. Maar in een van de wc's is ook een 'billen douche' en maken kinderen daar soms een waterballet van. Ook met de pannendouche in de keuken kunnen kinderen eindeloos 'helpen' bij het groente wassen. Sommige huisgenoten douchen eindeloos. Kun je iemand die onderweg in haar leven allerlei trauma's heeft opgelopen en bij ons een beetje op adem komt, manen niet zo lang te douchen? *Tik, Tik, 'Hé, 't is wel weer genoeg!'*. Nee, dat doen we niet. We hebben wel zandlopertjes in de douches opgehangen.

We delen de wasmachine, droger, stofzuiger, tv, beamer, fornuis, Chris' e-bike met velen.

Twee keer per week wordt er voor €25 fruit gekocht en in stoffen tasjes aan de kamerdeuren gehangen. Veel van ons brood en veel van wat we verder nog eten komt dankzij mensen die op donderdag en zondag langs de biologische supermarkten gaan en daar het voedsel dat aan of net over de datum is, ophalen en herverdelen in de stad. Bernadette komt regelmatig bulk boodschappen als aardappelen en uien brengen en de kerk van onze voormalige huisgenote Grace uit Nigeria brengt om de week vier vuilniszakken vol met olie en heerlijkheden als Yam en Cassave. En dan is er nog Michael uit Egypte die ook regelmatig 's avonds een stortvloed van net over of aan de datum gaven over ons uitstort. Dit alles wordt aangevuld met een stroompje groenten uit de tuin en rolcontainers vol producten van de biologische groothandel alsmede het €25 per dag budget dat de kok krijgt om het avondmaal te bereiden. De een vindt het een mooie uitdaging om geen boodschappen te doen en te koken met het manna dat we ontvangen. Een ander zet een veganistische maaltijd op tafel met lokaal geteelde gerst & bonen, maar menig huisgenoot koopt van het budget zo veel mogelijk kiloknaller kip. Loslaten.

De verwarming gaat pas laat in het seizoen aan en al vroeg in het jaar weer uit, staat dan op 18 graden op de plekken waar de twee thermostaten hangen, dat is middenin het huis, waardoor

het in de slaapkamers niet bijster warm wordt. Daar wordt met name door huisgenoten die graag in een t-shirt rondlopen wel op gemopperd, waarop een ander die meestal vijf lagen rond zijn romp draagt, opgewekt het advies geeft om meer lagen kleren aan te trekken..

Met de ecotage acties op het kolenspoor pogen we de boodschap uit te dragen dat we ons heil niet zozeer moeten zoeken in groene groei, in elektrische auto's die nog sneller optrekken dan fossiele auto's, maar in minder: minder grondstoffen & energie.

Dankwoord

We zijn dankbaar voor dit mooie jaar, voor alle steun die we kregen, alle samenwerking, goodwill. We zien vol vertrouwen uit naar 2025. Deo gratias.

Financiële verantwoording 2024

Exploitatie

Kosten	Begroting 2024	Realisatie 2024	Begroting 2025
Huishoudkosten	25.000,-	24.765,50	25.000,-
Vaste lasten	40.000,-	43.488,05	45.000,-
Organisatiekosten	11.000,-	14.804,58	12.000,-
Ondersteuning huisgenoten	20.000,-	21.786,08	22.000,-
Ondersteuning ext. huisgenoten	2.500,-	12.605,68	2.500,-
Nieuwsbrief	9.000,-	10.268,85	10.000,-
onderhoud inventaris en investeringen	10.000	4.691,60	10.000,-
Getuigenissen vrede en gerechtigheid	6.000,-	8.193,39	7.000,-
Totaal kosten	123.500,-	140.602,73	133.500,-
Opbrengsten			
Leefgeld huisgen.			
Donaties	38.000,-	51.373,40	45.000,-
Eenmalige giften	85.500,-	58.310,26	87.750,-
Rente bankrekening	0,-	797,69	750,-
Incident. result. voorg. jaren	0,-	1.339,00	0,-
Totaal opbrengsten	123.500,-	111.820,35	133.500,-
Saldo	0,-	-28.782,38	0,-

Balans

Saldi per 31-12-2024

Appartement Dantestraat	1.090.000,00
Kassaldo	1.332,00
Triodos bankrekening	8.437,01
Triodos spaarrekening	49.000,70
ING bankrekening	485,86
Leningingen u/g	1.870,00
Voorschotten	-18,84
Nog te ontvangen rente	797,69
Eigen vermogen	-392.448,00
Resultaat exploitatierekening 2024	3,552.28
Herwaarderingsreserve vaste activa	-697.552,00
Bestemmingsreserve	-1.414,06
Lening KNR	00,00
Crediteuren	-50,25
Nog te betalen kosten	-130,25
Vooruit ontvangen bedragen	00,00

Algemene reserve	63.862,15
------------------	-----------

Toelichting financiën en begroting

Afgelopen jaar hebben we meer uitgegeven dan we van tevoren hadden verwacht. Er is in totaal ook minder binnen gekomen dan we hadden gehoopt (iets meer dan verwacht aan donaties, maar een stuk minder in de vorm van eenmalige giften), gelukkig hadden we een kleine reserve en konden we onze bezigheden door laten gaan.

In deze toelichting kijken we terug op het afgelopen jaar en maken we plannen voor 2025.

Exploitatie

Omdat we 2024 eindigen met een tekort, is het niet mogelijk om, zoals gebruikelijk, 25.000,- door te schuiven naar het nieuwe jaar. Dit is echter geen probleem, want we weten al sinds voorjaar 2024 dat we in 2025 twee erfenissen zullen ontvangen. De organisatiekosten waren in 2024 hoger dan begroot omdat we de maaltijden van de Europese CW gathering voor iedereen hebben betaald. Hier was geld voor binnengekomen van de CW in Dortmund. De post 'Ondersteuning externe huisgenoten' is fors hoger uitgevallen dan begroot. Het grootste deel van deze post ging naar het gezin van onze oud-

Het gezin van Adel nog voor 7 oktober 2023

huisgenoot Adel in Gaza. Ook deze kosten werden grotendeels gedekt door fondsenwerving. Deze post lijkt zeer laag begroot voor 2025. We hopen opnieuw meer uit te kunnen geven dan begroot, maar beginnen het jaar voorzichtig.

Aan onderhoud en inventaris hebben we minder uitgegeven dan verwacht. We dachten dat we een nieuwe wasmachine zouden moeten kopen, maar wonderlijk genoeg doet hij het nog steeds. We begroten de nieuwe wasmachine opnieuw in.

In 2024 hebben we meer uitgegeven aan de post 'Getuigenissen voor vrede en gerechtigheid'. Dat kwam deels doordat Susan en Susan Crane (een mede-activiste & Catholic Worker uit de VS) opgeroepen werden om hun gevangenisstraffen van 129 en 230 dagen uit te zitten in Duitsland. Dat bracht extra reis- en andere kosten met zich mee.

Met grote vreugde kunnen we zien dat we meer donaties hebben binnengekregen dan verwacht. We hopen dat dit ook in 2025 zo zal zijn maar begroten dit aan de voorzichtige kant omdat veel van onze donateurs al op leeftijd zijn. We kregen minder eenmalige giften binnen omdat we lang dachten dat we geen fondsen hoefden te werven in 2024. Dat was niet helemaal juist ingeschat. Toch staat deze post voor 2025 opnieuw hoog omdat we, zoals gezegd, twee erfenissen hebben toegezegd gekregen.

Balans

De waarde van het huis is voor het eerst in jaren gedaald. Het doet ons plezier dat de dolgedraaide huizenmarkt eindelijk iets afkoelt. Verder heeft het natuurlijk weinig invloed op ons leven.

We hebben, naast de Triodos, nog steeds een ING rekening. Dit omdat er nog steeds mensen zijn die daar geld op storten. We hebben opnieuw geprobeerd contact op te nemen met deze mensen en dat is deels gelukt. We hopen deze rekening in de toekomst te kunnen sluiten.

Mocht u bij het lezen van dit jaarverslag realiseren dat u nog overmaakt naar onze ING rekening vragen we u dit meteen te wijzigen in uw bank administratie, waarvoor dank! De algemene reserve zal iets lager zijn aan het begin van 2025. Dit gaan we met de te verwachten erfenissen weer aanvullen.

Met het verstrijken van 2024 loopt de lening die we van de KNR hadden gekregen om ons huis te kopen af. We zijn de KNR dankbaar voor alle steun die ze ons geven en gegeven hebben. Deze post komt dus in het volgende jaarverslag te vervallen.